

Paglilinis ng Templo

Susing Talata: "Sa mga nagtitinda ng mga kalapati ay sinabi niya, Alisin ninyo ang mga ito rito! Huwag ninyong gawing palengke ang bahay ng aking Ama!"
Juan 2:16

Piniling Banal na Kasulatan Juan 2:13-22

Si Jesus ay isinilang “sa ilalim ng kautusan,” at lahat ng lalaking Judio ay kinakailangang humarap sa Panginoon sa tatlong kapistahan bawat taon. (Galacia 4:4; Exodo 23:14-17; Deuteronomio 16:16). Makikita sa araling ito si Jesus sa Jerusalem sa panahon ng pista ng Paskuwa ng mga Judio. Bilang isang matapat na tumutupad sa Kautusan, si Jesus ay direktang pumunta sa Templo, ang sentro ng relihiyosong pagsamba ng Israel.

"Sa loob ng templo nakita niya ang mga taong nagbebenta ng baka, tupa at kalapati, at ang iba ay nakaupo sa mga mesa na nakikipagpalitan ng pera." (Juan 2:14). Nang ang mga Israelita ay dumating sa Jerusalem upang ipagdiwang ang mga kinakailangang

kapistahan na ito, ilang mga hain at mga handog ang ginawa. Ang orihinal na layunin ng Kautusan na ibinigay ng Diyos ay ang bawat pamilya ay maglaan ng kanilang sariling mga hayop at mga handog para sa gayong mga okasyon. Gayunpaman, nakita ng mga pinunong Hudyo ang mga pagkakataong ito bilang mga pagkakataon na makisali sa “negosyo” ng pagbebenta ng mga bagay na ito sa mga tao sa Templo. Inalis nito ang pangangailangan para sa mga tao na gumawa ng personal na pagsisikap na magdala ng mga hayop at iba pang mga handog sa mahabang paglalakbay patungong Jerusalem.

Nang makita ni Jesus na nangyayari ito sa Templo, “gumawa siya ng latigo sa mga lubid, at itinaboy ang lahat sa templo, maging ang mga tupa at maging ang mga baka; ikinalat niya ang mga barya ng mga nagpapalit ng salapi at ibinalibag ang kanilang mga mesa,” at sinabi, “Alisin ninyo ang mga ito rito! Huwag ninyong gawing palengke ang bahay ng aking Ama!” (talata 15,16. Matindi ang pagtugon ni Jesus sa makasalanang kalagayang ito sa dalawang kadahilanan. Una, nakita niya ang kasakiman ng mga pinuno ng relihiyon nang gumawa sila ng negosyo sa Templo, ang kanyang “bahay ng Ama,” na nagpapakita ng kawalan ng paggalang sa ating Ama sa Langit.

Pangalawa, pinahintulutan ng mga tao ang kanilang sarili na tanggapin ang kawalan ng pagpipitagan sa bahay ng Diyos.

Nang makita ng mga alagad ni Jesus ang matinding pagkilos na ginawa ng kanilang Panginoon, “naalaala ng mga alagad ni Jesus ang kasulatan na nagsasabi, Ako ay natupok ng sigasig para sa iyong bahay.” (talata 17; Mga Awit 69:9). Ang “kasigasigan” ni Jesus ay itinuro sa matuwid na galit laban sa pagpapaimbabaw na nakita niya sa Templo ng mga Judio, na hinahalo ang negosyo sa pagsamba sa Diyos.

Inutusan ng Diyos ang mga Israelita, sa pamamagitan ng kaniyang lingkod na si Moises: “Ano ang hinihiling sa iyo ng Panginoon mong Diyos kundi ang matakot [ng paggalang] kay Jehova na iyong Diyos, na lumakad sa pagsunod sa kaniya, na ibigin siya, na paglingkuran si Jehova na iyong Diyos nang buong puso mo at nang buong kaluluwa mo,” at “magkaroon ng paggalang sa aking santuwaryo.” (Deuteronomio 10:12; Levitico 19:30). Gayunpaman, ang bansang Israel, sa pangkalahatan, ay nabigo sa ganap na paggalang sa Panginoon. Sa panahon ng ministeryo ni Jesus sa lupa, tinanong siya, “Alin ang pinakadakilang utos sa Kautusan?” Sumagot siya, “Ibigin mo ang Panginoon

Hulyo 2025 39

mong Diyos nang buong puso mo at nang buong kaluluwa mo at nang buong pag-iisip." Mateo 22:36,37

Ipinaliwanag ni Apostol Pablo na si Jesus at ang kanyang simbahan ay "ang templo ng Diyos." (1 Corinto 3:16). Kapag nagtitipon ang mga tao ng Panginoon, ang gayong mga pagtitipon ay dapat ituring na mga banal na pagtitipon. Samakatuwid, ang ating mga pag-uusap ay dapat na bumuo ng isa't isa ayon sa espirituwal na mga linya. Isinulat ng propetang si Malakias, "Silang na may takot sa Panginoon na may matinding pagpipitagan ay nagsalita sa isa't isa; at ang Panginoon ay nagbigay-pansin at dininig, at ang isang aklat ng alaala ay isinulat sa harap Niya ng mga may takot sa Panginoon na may paggalang at paggalang, at pinahahalagahan ang Kanyang pangalan. Malakias 3:16